

GNISTEN

Nr.2 1975 Organ for Kommunistisk Universitetslag 3.årg.

HUSLEIE-STREIK

Studentsamskipnadens hovedstyre vedtok i desember 1974 budsjettet for 1975, hvor det inngår en husleieøkning på ca. 12 % på studentbyene.. I tillegg innskrenkes resepsjonstjenesten, håndklærne sløyfes, nattevaktene sløyfes og det er ikke lenger mulig å benytte telefonen for utgående samtaler mellom kl. 8.00 og 17.00.

Ser en på hele perioden 1970-75 finner en følgende utvikling når det gjelder husleiene på studentbyene. Husleieøkning 1970-75:

	Dublett, Kringsjø	Rekke 1, Sogn
1970	100(1)	100(2)
71	108	108
72	133	136
73	144	136
74	151	142
75	164	158

(1) Faktisk tall kr.195/mnd
(2) Faktisk tall kr.180/mnd

I tallene for 1975 inngår ikke innskrenkningene i studentenes service-tilbud, altså er den reelle husleieøkninga høyere enn tallene viser for 1975.

I tillegg kommer også prisutvikling på andre varer. Middagsmaten på Frederikke har i perioden 1964-1975 steget med 110% i gjennomsnitt, smørbrødene har gjennomsnittlig steget med 105% i samme periode.

Ser en på denne priutviklingen i forhold til de kostnadsnormer som lånekassen ppererer med, kan en konstatere at det skjer en direkte forverring av studentenes levestandard. For studieåret 1974/75 vil de utdanningssøkende komme ut med en betydelig levestandardsenkning, der økningen fra 73/74 til 74/75 i kostnadsnormen bare ble på 7,55%;

- BETAL GAMMEL LEIE!

og med den prisstigningstakt vi nå er inne i, vil realverdisenkningen i kommen kommende studieår bli på omlag 2,5%.

Denne dyrtidsutvikling resulterte i at vår fra før av dårlige økonomi blir betydelig forverret. Studielånet blir ikke lenger tilstrekkelig for å kunne finansiere finansiere studiene, slik at vi blir tvunget til å ta deltidjobb for å kunne fortsette å studere.

Det er her altså snakk om en betydelig økonomisk forverring for en fra før av dårlig økonomisk situert mellomagsgruppering, en forverring som truer denne gruppes eksistens.

Husleiestreik er derfor berettiget i den aktuelle situasjon.

Studentene står som en del av mellomlagene ikke i noe direkte forhold til den kapitalistiske produksjonsprosess, de skaper ikke merverdi - de er uproduktive. Og mellomlagenes kamp vil kun være en kamp om penger - en kamp om allerede realisert verdi og om fordelingen av denne verdi, slik en husleie-

streik vil være det, den peker ikke på noe produksjonsforhold.

Arbeiderklassen derimot vil i sine kamper ikke bare peke på, men også direkte utfordre kapitalen som et produksjonsforhold.

Disse typer streiker er følgelig kvalitativt forskjellige, de kan ikke likestilles, de kan ikke på noen måte sies å være like viktige, noe de rammede mellomagsgrupper altfor lett henfaller til å tro.

Det blir derfor viktig å påpeke det ureflekterte og feilaktige i de premisene som har ligget til grunn for organiseringen av streiken og også har karakterisert de støtteuttalelser som har kommet. All kamp er like viktig, har det vært hevdet, all kamp mot staten er progressiv, og det har vært påstått sammenfall mellom arbeiderklassen og mellomlagenes kamper.

NEI TIL HUSLEIEØKNING PÅ STUDENTBYENE!

OM MELLOMLAGS- BEVISSETHET

Ideen om forskningens verdifrihet og objektivitet er et høydepunkt i borgerskapets ideologiske reproduksjon av kapitalismen som en nøytral naturtilstand uten objektive motsigelser. Motsigelsene er internalisert til å gjelde den subjektive vurdering, det frie menneskes etiske ansvar. Og intet er mer nyttig for samme borgerskap enn at forskere som kaller seg marxister fremfører borgerlig ideologi under fraseradikale utsagn om "forskning for folket". Så meget mer som ingen borgerlig vitenskapsmann vil være uenig i at forskningen skal tjene nettopp "folket". Man trenger bare å lytte til talene ved akademiske høytidelig-

heter, så får man en feststemt utgave av AKP's linje.

AKP er altså på en gang både offer for borgerlig ideologi og gjennom sitt mangelfulle begrep om ideologi effektivt forhindrede fra å forstå sine egne påstandens ideologiske karakter. Hvert nytt skritt de tar er en ny sperre for veien mot en virkelig analyse av det kapitalistiske samfunn og dets bevissthetsproduksjon, og en sperre for enhver forståelse av Marx. Hva annet er den marxistiske kritikken av den politiske økonomi enn på en gang en kritisk analyse av kapitalismen og av den helt nødvendige produksjon av ideologi som er særegen for denne samfunnsformasjon, og som

er knyttet til kapitalismens egen objektive samfunnsmessige logikk. Men Marx's 1500 sider i Theorien über den Mehrwert f.eks. er kanskje ikke annet enn "abstrakte programmerklæringer" og "filosofiske spekulasjoner"?

Ideologi er marxistisk forstått bevissthet som er uløselig bundet sammen med den kapitalistiske samfunnsmessige objektivitet. Intet kan gi et bedre eksempel på slik ideologi enn AKP's egne bevissthetsfrembringelser. Mer spesifikt kan vi henføre denne ideologien til AKP som en mellomlags-gruppe.

(FORTS.)

MELLOMLAGENES BEVISSTHET (forts.)

i en slags parodi på
feudalismens
motsetning...

PRODUKSJON - SIRKULASJON

Den borgerlige ideologis objektive grunnlag er kapitalens skjuling av seg selv som et produksjonsforhold under sin fremtredelse i sirkulasjonen. Gjennom det ekvivalente bytte av vare og penger som også omfatter arbeidskraftens eget bytte av seg selv mot arbeidslønn, tildekkes det faktum at hele produksjonsforholdet er bygget på utbytting av arbeiderne ved at de skaper merverdi for kapitalistklassen, som de ikke får betalt for. Avsløringen av merverdi-produksjonen kan ikke skje på sirkulasjonsplanet - tvert imot betales nettopp arbeidskraften til sin verdi. Forestillingen om det kapitalistiske samfunn som bygget på frihet og likhet vil spre seg til alle klasser og grupper i det borgerlige samfunn.

Men arbeiderklassen står i en særstilling ved at det er i denne klasse at avsløringen av borgerlig ideologi kan slå igjennom og bli en politisk kraft, selv om avsløringen aldri er noe umiddelbart resultat av en stilling i produksjonen som arbeider.

Ved siden av at arbeiderklassen er undertrykt ved borgerskapets tilegnelse av merproduktet, skjer det også en umiddelbar eller direkte undertrykkelse i den kapitalistiske produksjonsprosess. Nemlig det Marx kaller arbeidets reelle subsumpsjon under kapitalen gjennom storindustriens maskinelle og tekniske produksjon. Arbeideren blir som rent arbeidsdyr offer for en kollektiv fornedrelse, noe som imidlertid er det objektive grunnlaget for klassesolidaritet og revolusjonær klassebevissthet. Under en streik går det ikke bare om en større andel av den verdi arbeideren selv har skapt. Det skjer også en tilside-settelse av hele det umiddelbare kapitalistiske undertrykkelsesapparat, en

i bokstavelig forstand umiddelbar frihet som antesiperer proletariatets ådiktatur. Dette er basisen for kommunistisk propaganda, en propaganda som alltid må gå lenger enn til streikens rent økonomiske aspekt. Dette er også basisen for arbeiderklassen som den eneste revolusjonære klasse.

MELLOMLAGENES MANGELFULLE ØKONOMISKE FORSTÅELSE

Mens borgerlig ideologi om kapitalismen som frihetens, likhetens og broderskapets samfunn trenger gjennom til alle det borgerlige samfunns klasser, er det altså bare arbeiderklassen som klasse som er bærer av den objektive mulighet til avsløring av den. Tilsvarende finnes det en annen gruppering i det borgerlige samfunn som objektivt sett som gruppe ikke kan gjennomskue denne ideologi. Det er ikke borgerskapet - de kan gjennom arbeidskonflikter og skjerpelse av klassekampen bli like klassebevisste som arbeiderklassen. Men mellomlagene står i en spesiell stilling, ved at de i det hele tatt ikke står i et umiddelbart forhold til den kapitalistiske produksjonsprosess, verken som arbeider eller kapitaler. Heller ikke tilhører de småborgerlige rester av førkapitalistisk produksjon.

Mellomlagene utgjøres av den stadig voksende gruppe av tjenesteytere i stat og kommune, og frittsvevende uproduktive grupper som skoleelever, studenter og kunstnere. Disse står ikke umiddelbart innenfor den kapitalistiske produksjonsprosess, de er ikke produktive, men møter kapitalismen bare på sirkulasjonsplanet. Kapitalens rene pengeform, hvor den skjuler at den er et produksjonsforhold, blir den dominerende for mellomlagene bevissthet. Og mens arbeiderklassen idet den utveksler sin arbeidskraft mot penger hele tiden vil ha disse pengene som en lenke til kapitalistene og gjennom lønnskamp derfor også utfordrer kapitalen som et produksjonsforhold, så er lønn for mellomlagene bare en av mange objektivt likeverdige former for penger som deres liv er vevet inn i. Lønn, lån, skatt, varepriser - alt er penger hvor fortegnet pluss eller minus ikke endrer en døyt på den allmenn allmenne pengekarakteren og aldri viser mot noe produksjonsforhold.

Motsigelsen mellom arbeid og kapital skjuler seg under det formelle pluss eller minustegn ved pengene. For den typiske mellomlagsbevissthet er kamp derfor aldri annet enn for seg selv å øke det relative forhold mellom pluss og minus ved de pengene han umiddelbart står i forhold til - enten det skjer ved å minske minussiden eller øke plussiden. Følgelig blir det likegyldig om lønnen økes eller skatten senkes, om husleien går ned eller barnetrygden opp. På alle disse felter setter ønsket om økt netto gevinst inn - hele tiden med bevissthet en om at det man kjemper om er en stor pengesekk som befinner seg hos "Staten" eller "monopolene". I en slags parodi på føydalismens motsetning mellom adelsmannen på slottet der oppe med skattkammer og overflod og den undertrykte og fattige almue på flatlandet får vi så forestillingen om de fjerne (og få) monopolistene og deres stat i motsetning til "folket".

Derfor ser vi også hvordan AKP's mellomlagsbevissthet på universitetet er en effektiv sentral for propaganda for det borgerlige universitets idealer. Den politiske kamp som AKP kan være i stand til å føre er utelukkende forankret i mellomlagene abstrakte og subjektive vilje til å kjempe for bedre kår. Dette slår ut i synet på forskning ved at spørsmålet også her blir om subjektiv vilje til å bruke forskningen i "folkets tjeneste" eller ikke.

"Stans skatteplyndring", "Ta pengene fra monopolene" - var det ikke slik det het i Rød Valgallianses valgkamp, hvor forvirringen til og med var så stor at man oppfordrer monopolene egen stat til å ta penger fra monopolene i stedet for fra "folket". Og AKP har konsekvent likestilt alle typer "kamper" for mer penger, enten det har vært lønnskamp, husleiestreik, kamp mot maoms eller mot høyere semesteravgift. Og hva annet skulle de gjøre? De gjør ikke annet enn konsekvent å kjempe for medlemmenes interesser - mellomlagsgrupper hvis objektive interesser nettopp uttrykker seg i en forskjellsløs kamp om penger uten bevissthet om samfunnsmessig produksjonsforhold. Selvsagt kunne det ikke gå annerledes med den typiske mellomlagsdominans og rekruttering AKP har. Skoleelever og studenter er vel som gruppe det kanskje sterkeste ankerfeste for denne ideologi. Og når man bevisst setter dem opp som en enhetlig gruppe i den politiske kamp, kan dette derfor ikke annet enn styrke mellomlagsbevissheten hos dem, og forhindre dannelsen av revolusjonær bevissthet av overbevisningsgrunner.

MELLOMLAGENES PRODUKSJON AV BORGERLIG IDEOLOGI

Det vi her har kalt mellomlagsbevissthet er selvsagt ikke noe fundamentalt forskjellig fra borgerlig ideologi. Poenget er bare at denne ideologi gjennom mellomlagene er gitt en særlig markant og solid forankret utforming - et sentrum og arnested for spredning av den borgerlig ideologi. Slagordet om at de herskende tanker er de herskendes tanker betyr at de tanker som objektivt tjener de herskende vil være de herskende i samfunnets subjekter. Mellomlagene er i kapitalismens nåværende stadium sentrum i den subjektive spredning av kapitalens objektive skinn.

Liksom pengene er nøytrale i seg selv og bare skilles ved et tilføyd pluss eller minus - altså spørsmålet om de finnes i monopolistenes skattkammer eller i folkets lomme - så blir forskningen nøytral, det som skiller er bare hvem som har den: er den et redskap i hendene på "folket" eller på "monopolkapitalen". Selve karakteren av mellomlagsbevissheten sperrer veien for forståelse av bevissthet og tenkning som noe annet enn enten objektiv sannhet eller subjektiv vilje. Selve fenomenet ideologi som et sammenvevet subjekt-objektforhold tapes av syne.

Innenfor det akademiske liv vil derfor AKP's vitenskapssyn ikke være annet enn bekreftelsen på den borgerlige forestilling om dualismen mellom det objektive ("stjernehimlen over meg") og det subjektive ("den moralske lov i mitt indre" - dvs. den gode vilje). Og diskusjonen i AKP-regi om hva forskningen skal tjene, blir bare en bekreftelse på det borgerlige diktaturens egen hyllest til "fri meningsbrytning" - en meningsbrytning som alltid foregår fjernt fra realitetene, og hvis skinn av å være reell og uttrykk for liberalitet bare vitaliseres i samme grad uttrykk som "marxistisk" og "kommunistisk" tas i bruk.

GNISTEN

Organ for Kommunistisk
Universitetslag
Ansv. red: Nils Johan Ringdal

VITENSKAP OG IDEOLOGI

— om å bruke vitenskapene

i "folkets tjeneste"

Det produseres nesten ikke borgerlig ideologi lenger ved universitetene, hevder NKS i "Hva må gjøres" nr.3 -74 s. 32-35 i disse folkevennlige tider.

Med sunnhetens speiderfriske selvbevissthet avviser NKS enhver hypokondrisk redsel for smittefare innen vitenskapelig praksis. Et visst ubehag må likevel ha gjort seg gjeldende i AKP/NKS siden artikkelen "Hva lages ved lærestedene?" ble offentliggjort, for i det nyutkomne temanummeret av "Hva må gjøres" om fag og forskning, notabene artikkelen "Forskinga skal tene folket", advares det mot to tanke-retninger som borgerlig-ideologiske smittebærere, nemlig dogmatismen og empirismen. Nå snakker artikkelforfatteren nedsettende om all "kritisk" teori og virksomhet på universitetene, men hun kan likevel ikke endre det historiske faktum at systematiseringen som lar dogmatisme og empirisme være den sanne filosofiens hovedmotstandere, første gangen gjøres av den store borgerlige filosof Immanuel Kant som nettopp er grunnleggeren av "kritisismen", en filosofisk retning M.J. og NKS står i større gjeld til enn de kanskje selv aner.

Og denne Kant er ikke en hvilken som helst borger. Snarere er han den borgerlige filosof par excellence. Og som den borgerlige økonomi aldri egentlig nådde utover Smith/Ricardo danner Kants filosofi avledningsstedet for all borgerlig tenkning. Vi abre nevner det.

Kantianismen i AKP og NKS

Ifølge Kant er mennesket her og nå borger av to verdner. Som borger i den sanselige verden er mennesket en ting, et datum som er underlagt mekaniske lover og som kan manipuleres av velmenende operatører som bruker sine teknikker til beste for folk. Som borger av den andre og mer luftige verden er det subjekt og utøver av den gode vilje. Det er den gode vilje som utgjør menneskeverdet og dermed det "egentlige menneske. Dette positive synet på vår art har AKP vakkert og følt overført til klassekampen. Enhver ikke-monopolistisk gruppering som viser vilje til å kjempe er revolusjonær. Dette gjelder studenter som lærere målungdom og avholdsfolk. Den samme ideale fordring gjør seg gjeldende ved opptak av medlemmer i NKS; kriteriet er tilstedeværelsen av vilje til å tjene Folket. En god kantianer vil aldri være så mistenksom at hun/han vil betvile forskningsresultatets objektivitet i betydningen klasse-messig nøytralitet og ideologisk ubesmittethet. All politisk og moralsk stillingstaken til tingenes tilstand skjer kun i den beste av alle verdner, den gode viljes.

M.J.'s artikkel er mer seriøs enn det som vanligvis serveres fra ak AKP/NKS-hold. Det er derfor på sin plass å gå nærmere inn på punkter der artikkelforfatteren og KUL står for prinsipielt uforsonlige syn. M.J. stiller intet spørsmålstegn ved AKP-forskernes aksiom, nemlig de vitenskapelige datas politiske nøytralitet. Opprettelsen av dogmet er ikke overraskende sett i lys av parolen om forskning i folkets tjeneste. Det ville hemme den spontanistiske friskheten i tjenesteytelsene om borgerlig ideologi og vitenskap var flettet inn i selve virkelighetens byggeklosser, de nøytrale data.

Hvilke vitenskaper er nøytrale?

Mener M.J.: at ikke bare dataene men også selve teoridannelsen er nøytral? Hun er uklar på dette punktet. Det er f.eks. vanskelig å lese ut av artikkelen om hun mener at dogmatismen og empirismen er

uløselig knyttet til bestemte typer teoridannelse eller om de er utvendige i forhold til teoriens vitenskapelige innhold, altså filosofiske fortolkninger på etterskudd. Det er også uklart hva slags vitenskapsbegrep hun har når hun utifra sin posisjon snakke snakker om vitenskapelig sosialisme. Hun uttrykker at sosialismen har klassekarakter fordi den "tener saka til arbeiderklassen, og dermed er han farleg for herskarklassen."

(s.17) Uklarheten tilslører det forhold vi gjerne skulle haklarget: Tolkes den vitenskapelige sosialismens klassekarakter instrumentelt eller fenomenologisk-dialektisk? Et gevær kan tjene proletariatet, men det kan også tjene borgerskapet. Marx avsløring av kapitalforholdet kan derimot ikke tjene borgerskapet fordi selve framstillingen ikke tjener som instrument, men har klassekarakter. Borgerlig vitenskap er vitenskap som tilslører selve forutsetningen for for proletar kamp, nemlig selve utbyttingsforholdet. Det spesifikt borgerlige ved borgerlig økonomisk teori er nettopp denne tilsløring. At visse teoridannelser i seg selv har klassekarakter, det vil en AKP'er med nødvendighet komme til å tilsløre. Ellers var hun/han ikke lenger befestet AKP'er. Når AKP/NKS så hemningsløst "bruker" all mulig vitenskap "i folkets tjeneste" marsjerer de under en fane med påskrevet forakt for "teoretikernes" frykt for "skitne hender". Hendenes farge er ikke det viktigste mener vi. Verken i den ene eller den annen retning. Men burde ikke folk på et borgerlig universitet som kaller se seg kommunister være særlig årvåkne overfor den type borgerlig innflytelse som er den mest snikende fordi den er den mest skjulte - og dermed har ideologikarakter?

Er det da slik at enhver vitenskap har klassekarakter? Nei. Vi kan vanskelig skille mellom borgerlig og proletar matematikk. Multiplikasjonstabellen vil nok også gå klar av klassekampen. Derimot vil vi spørre vedrørende den filosofiske fortolkning av matematikken indirekte trekkes inn f.eks. vedrørende universaliestrident hvor enkelte posisjoner vil være helt uforenlige med marxismen. Det er vel heller ikke kommunisters viktigste oppgave å være på vakt mot borgerlig fysikk eller borgerlig biologi. Den oppmerksomme leser av AKP's mange interessante publikasjoner vet imidlertid her bedre. Gir kanskje ikke fysikken stadig mere omfattende beviser på naturdialektikkens ugjendrivselighet

og altså naturforløpets "proletære klassestandpunkt"? (Se "Materialisten" nr.1-75 i artikkelen "Dialektikken i naturen og samfunnet"). Det faktum at M.J. og H.J. her motsier hverandre i og med at den ene hevder fysikkens nøytralitet og den andre fysikkens klassekarakter, skal vi her forbigå i all stillhet.

Data og fakta

Overraskende nok er samfunnsvitenskapene mer klassemessig nøytrale enn naturvitenskapene: M.J. skiller konsekvent mellom de vitenskapelige data og resultatene av f.eks. positivistenes forskning på den ene siden og den ideologien som kan klistres på vitenskapen på den annen. Innen samfunnsvitenskapene

(forts.)

Kopfuhandarbeiter wählt:

Hitler

monopolkapital
og "folk" — fra en
nazi-plakat

VITENSKAP & IDEOLOGI (FORTS.)

er det særlig problematisk å anta at kjennsgjerningene er filosofisk og politisk nøytrale. For øvrig vil det ut fra marxistisk vitenskapsforståelse være heldigere å omtale kjennsgjerningene som fakta enn som data. Et datum er utfra sin opprinnelige ordbetydning ensbetydende med "det som er gitt", faktum (av facere = gjøre) "det som er gjort". Vi mottar neppe kjennsgjerningene nakne og jomfruelige opp i fanget dampende av urtid og før-menneskelig naturlighet. Heller ikke finner vi data som vi finner sopp i skogen. I en viss forstand produserer vi kjennsgjerningene innen vitenskapen gjennom virksomheter som valg av beskrivelsespråk, oppstilling av hypoteser og eksperiment. Ved eksperiment produserer vi faktisk art gjennom bruk av bestemte instrumenter. I eksperimentet så og si provoseres tingene til å reagere på en måte som gir menneskene innsikt ved den tilspissede situasjon som den eksperimenterende har framskaffet. Tingenes oppførsel sier noe om objektive forhold i f.eks. naturen, selv om de ikke er filosofisk nøytral selv som faktisitet

Samfunnsvitenskap og nøytralitet

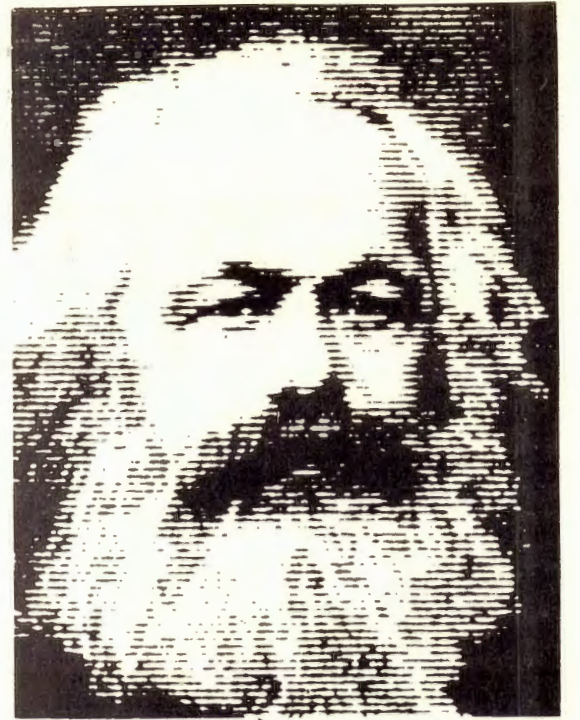
Innen samfunnsvitenskapene studeres menneskene selv eller deres selvlagde systemer, institusjoner. Karakteristisk for mennesket som studieobjekt er den høyst uforskammede tilbøyeligheten til å forstå at det blir forsket på og dermed dets varierende reaksjoner på eksperimentsituasjonen. Menneskene fortjener nesten ikke å være vitenskapelige data, så uberegnelige som de er! Som vitenskapelig kjennsgjerning er mennesket et datum som ikke bare nøyer seg med å være "gitt" men som er Spielverderber ved å ville ha et ord med i laget om sin egen beskaffenhet. Den positivismekritiske strømning ved universitetene i slutten av 60-årene hadde sin klare begrensning sett med marxistiske øyne. Som bevegelse var den borgerlig-humanistisk og verken marxistisk eller revolusjonær. Men den dannet en nødvendig, om ikke tilstrekkelig betingelse for framveksten av en dialektisk og proletar vitenskap ved

universitetene. AKP/NKS burde ikke hovre over den positivismekritiske strømningen, for selv har de definitivt falt tilbake til en førdialektisk vitenskapsart hvis ingredienser er borgerlig vulgarmaterialisme og human-teknologi. Man kan ikke velge om man vil "bruke" teknologien teknologisk eller ikke, for teknologien tvinger dem som bruker den inn på egne premisser. Teknologiens uunnværlighet er intet argument for at teknologien ikke har sine grenser. Hvis AKP mener at dette er uttrykk for borgerlig humanisme, er det antakelig fordi AKP oppfatter Marx' pcsisjon som borgerlig-humanistisk, dog uten å vite det. AKP-psykologenes nese-gruse beundring for behaviorismen og visse atferdsterapeutiske retninger forklarer kanskje den påfallende

allergien overfor enhver positivismekritikk: en levende antipositivistisk bevissthet vil innebære en trussel mot den udialektiske idyll AKP-forskerne nyter de manipulerer variabler" i Folkets og Menneskehetens tjeneste. Nå mener M.J. fornuftigvis at f.eks. Skinner er en borgerlig vitenskapsmann, men saken er ikke verre enn at man bare behøver å plusse på med litt bevissthet, sjelsliv og vilje på Skinners menneskelignende automat, så er også Skinners psykologi et egnet redskap i Folkets kamp. M.J.'s kritikk av Skinners ideologi, dvs. her benektelse av menneskets bevissthet, blir uttrykk for et velmenende men ikke desto mindre sentimentalt forsøk på å gjøre Skinners menneske progressivt ved et utvendig og virkningsløst vedheng.

Konkret - abstrakt

AKP'ernes illusjoner om at alt mulig kan brukes bare viljen er god og iherdig, viser ikke bare deres konsekvente misforståelse av dialektikken men også deres manglende evne til å forstå hva som skiller det abstrakte fra det konkrete. Her, i AKP's forveksling av mekanisk atomisme med dialektisk virkelighetsoppfatning, finner vi forklaringen på at AKP tror at teorier der selve premissene for teoridannelsen er antimarxistiske kan nyttegjøres progressivt. For AKP'eren er det konkrete ensbetydende med et mer

skrivebordsteoretiker,
marxolog og borgerpamp
— men uten "rare briller"...

eller mindre tilfeldig aggregat av sanse-lige framtreddelser. Når det konkrete har en slik natur, er det bare på god bær-plukkermaner å pelle ut det spiselige og la resten ligge. Ikke rart at alt muligart kan brukes! Marx' oppfatning av abstrakt/konkret-sillet er en helt annen: det konkrete nås først ved en dialektisk gjennomgåelse av abstrakte bestemmelser, f.eks. varen, enkel vare produksjon, opprinnelig akkumulasjon etc. Den som finner denne dialektiske anstrengelsen for besværlig vil nettopp havne i en AKP-posisjon der de umådelbare tilsynekomster, skinnet, alltid tas for vesenet. Om motoren som driver framover er den inderlige gode vilje som er holdepunktet i tilværelsen for AKP slik det engang var det for Kant.

KUL/BERGEN DANNET

Vi bringer en politisk redegjørelse i Gnisten nr. 3 og oppfordrer foreløpig til kontakt med:
KUL/BERGEN Box 29
5014 BERGEN UNIVERSITET

Vår kontaktadresse i Trondheim
Knut Erik Ågård,
Carl Schjettmansv. 10
7031 SJETNEHAUGAN

Vår Adresse: KUL/OSLO
Filosofisk inst.
Blindern Oslo 1.

K.A.'s adresse: Box 2863
Kampen, Oslo 3.

fra det lokale
kulturliv:

SANGER- KRIG anno 1975

HAR DU SETT BERNSTEINS HAVE?

(Merk: LUK står for "Laget for universitetskommunister. Ellers er enhver likhet med virkelige personer og grupper selvfølgelig utilsiktet.)

Har du sett Bernsteins have hvor Uglemose gror og ser seg selv som gave til arbeiderne på jord.

I denne lille have hvor ugras står i flor her pleier LUK å kave blant ultrarøde ord.

I dette høye gras med filosofisk leik de unngår dagligmasen trur politikk er preik.

De bruker rare briller og leser teori. I praksis seg forviller til tom demagogi.

Kom, la oss gå å titte på Bernsteins lille flokk Og - la dem bare sitte de er seg selv jo nok.

Hvem trenger marxologer hvem trenger borgerpamp? Arbeiderklassen våger Stå samlet! Gå til kamp!

KAMPSANG FOR PAKK; PARTIET FOR ARBEIDERNE KONSPIRATORISKE KOMMUNISTER

(Mel. Flickorna i Småland)

Vi klorer ned en smedevise med en ivrig, negl Det spiller ingen rolle om vi gjør no'n, orsmå feil hvis bare hovedsi'a er så bra, så bra, så bra, for feil er no' som Folket også gjør det må vi ha. Om det halter litt og hinker litt i våres poesi gje'kke det no' dersom visa kan få Kul-sympen'n på gli' Dersom rytmefeilen her i visa er den eneste så er hovedsida bra hvis det bare halter og hinker Folkets tjeneste

Du ska'kke lese bøker for å lære teori. Du lærer kun av praksis, den som folket står opp'i. Ta med deg løpesedlene og stell deg ved en vei Fra praksis fyker tanker opp i huse i en feil. Kom, vi deler ut og folker oss og allting er så bra. Og folk får gode tanker fra vår praksis her ista'. Men Kul og andre trotskister kan ryke, reise, dra, for Kul det er'ke praksis og sånt vi'kke folket ha.

Nei, sanninga den er nok mere enkel enn du trur for ingenting er samfunnsmessig, allting er natur. Natur, det er materie som setter seg i sving og tanker speillreflekser ifra matrielle ting. Men når ett og annet spill er blitt møkkete og svart blir gjenspeilinga dårlig for det serVI jo så klart. Men hvem er disse spella som er møkkete, kamrat? Jo, det er disse Kuletra som bare driver prat.

Ei dårlig side har nok også denne visa her. For melodi'n er svensk, åja, for fan, d, er det den er! Men dersom låten var fra Jämtland eller Bohuslen, Ja, da var tonen norsk og bra og progressiv og pen. Kom, vi norsker oss og folker oss mot utenlandsk musikk. Og du som ler er agent for ei trotskistisk klikk. Men nå slutter vi med visa for at folk skal gå i fre'.
.....
Og kanskje blir det også engang slutt på AKP.